Cpt Σπύρος Θηραίος

Ο καπετάνιος του ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΞΠΡΕΣ

«Ο ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ ήταν το βαπόρι το δικό μου»

Κανείς δεν θα ήταν καταλληλότερος να μιλήσει γι' αυτό το πλοίο από τον Σπύρο Θηραίο. Και μας τα θύμισε όλα. Και τον ΑΠΟΛΛΩΝΑ, και τις εποχές που άλλαξαν. Και αποχαιρέτησε κι εκείνος το «δικό του βαπόρι» όχι από κοντά, γιατί δεν μπόρεσε να το κάνει, αλλά μέσα από τις σελίδες του «Ε»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΦΩΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΟΣ

Μετά από 33 χρόνια πραγματικής θαλάσσιας υπηρεσίας, ο καπτά Σπύρος Θηραίος, ένας από τους πιο καταξιωμένους πλοίαρχους της ελληνικής ακτοπλοΐας αλλά και τους πιο αγαπητούς στις Κυκλάδες, κατάθεσε πριν λίγους μήνες τα χαρτιά του και αποφάσισε να βγει στη σύνταξη. Κυκλαδίτης και ο ίδιος, με καταγωγή από την Αμοργό, πρόσφερε για μια εικοσαετία τεράστιες υπηρεσίες στον τόπο του και θα μπορούσε να προσφέρει κι άλλες για κάμποσα χρόνια ακόμη, αν οι συνθήκες δεν τον ανάγκαζαν πρόωρα να αποσυρθεί.

Αν και θήτευσε σ' όλες σχεδόν τις γραμμές του Αιγαίου, καθώς και στην Αδριατική, ο καπτά Σπύρος είναι η προσωποποίηση του ατόφιου καπετάνιου της Παροναξίας, που της αφιέρωσε το μεγαλύτερο κομμάτι της ναυτικής του σταδιοδρομίας τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, αφού την ερωτεύτηκε πραγματικά. Στη διαδρομή του αυτή, ευτύχησε να συναντηθεί και να δεθεί αξεδιάλυτα μ' ένα καταπληκτικό βαπόρι, για να φέρουν και οι δυο μαζί μια ολική ανατροπή στα δεδομένα της πρώτης τη τάξει –μαζί με τη Σύρο-Τήνο-Μύκονο– γραμμής της ακτοπλοΐας. Προσέφεραν ένα πρωτόγνωρο για την εποχή επίπεδο άνεσης, ασφάλειας και συνέπειας, όχι μόνο στα τέσσερα κύρια νησιά αλλά και στα πολύ πιο άσημα και παραμελημένα νησιά της μικρής άγονης. Το δίδυμο αυτό έμελλε να μείνει στην ιστορία της ακτοπλοΐας και κυρίως της Παροναξίας ως ένα από τα πιο πετυχημένα και αγαπημένα, γι' αυτό και ο τίτλος που σφράγισε τον καπτά Σπύρο είναι αυτός που βάλαμε πιο πάνω: Ο καπετάνιος του ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΞΠΡΕΣ!

Τώρα που το βαπόρι έφυγε για να συναντήσει –δυστυχώς, επειδή τέτοια ναυτικά αριστουργήματα θα έπρεπε να έχουν πιο τίμιο τέλος– τη φλόγα του διαλυτή και οι αναμνήσεις ξυπνάνε μέσα μας ζωντανές, δεν θα υπήρχε βέβαια πιο κατάλληλος άνθρωπος να μας μιλήσει γι' αυτό. Συμπυκνωμένα, όσο γίνεται, επειδή 13 χρόνια ναυτικής ζωής δεν μπαίνουν εύκολα μέσα σε δυο και τρεις σελίδες χαρτιού. Ο ενικός της συνομιλίας, ας μας επιτραπεί, αφού με τον καπτά Σπύρο είμαστε χρόνια φίλοι. ►